

fra de af mig foreslaede 50 Ore til 1 Kr. Jeg har fulgt Tingets Forslag, og jeg vil sige, at jeg aldeles ikke modstræbende har fulgt det. Jeg har endog særlig gjerne sluttet mig til den Opfordring, jeg fik fra Tingets Flertal til denne Forhøjelse, dels fordi en stor Del af de Varer, der fortoldes som Galanterivarer, i Ordets egentlige Forstand er Luksusvarer, men endnu langt mere, fordi en stor Del af dem meget godt kan forarbejdes her hjemme og netop være Genstand for den lille Industri. Jeg slutter mig ganske til den Betragtning, der er bleven gjort gældende af et æret Medlem ved en Udtalelse i Dag, den, at man nødvendig ogsaa maa have for Dje, saa vidt muligt at skaffe lønnet Arbejde til den Befolkning, der er her i Landet, og jeg er enig med det samme ærede Medlem i, at den Henvisning til, at Befolkningen maa søge sit Erhverv ved saadanne Virksomheder, som i og for sig kunne betale sig uden nogen som helst Beskyttelse, er i Ordets egentligste Forstand at give Stene for Brød. Thi hvilke ere disse Erhverv her i Landet? Det maa jo dog først undersøges, og naar det Spørgsmaal gøres, er det Svar, man næsten al Tid faar, det: Lad dem gaa til Landbruget, der er der Brug nok for Kræfterne. Men dette er den største Vildfarelse, hvori man kan gøre sig skyldig. Det har nemlig vist sig hos os, som det har vist sig i andre Kulturlande, at naar Jordbundsulturen har naaet et vist Punkt, bliver den Arbejdskraft, der forbruges ved den, mindre og mindre i Stedet for at stige, ganske simpelt, dels fordi de Grundforbedringer, der ere indførte, og de Kapitaler, der ere nedlagte i Jorden, gøre, at der behøves en mindre Bearbejdelse af Jorden, dels ogsaa fordi Brugen af mekaniske Hjælpe-midler, Maskiner, stiger i ganske betydeligt Omfang. Det har vist sig i England, det har ogsaa vist sig andre Steder, og jeg drister mig til at paastaa, at det har vist sig her ved den sidste Folketælling, at Tallet af de Indbyggere her i Landet, der have deres Ernæring af Landbruget, ikke vokser, i alt Fald langt fra i det Omfang, i hvilket den Del af Befolkningen vokser, der maa drives over til andet Erhverv, naar den ellers skal leve. At vise dette Overstud af Befolkningen over paa de jydske Heder for at leve deraf, røber det fuldstændigste Ukendskab til Forholdene derovre. Man kan, som det ærede Medlem fra 11te Kredts (Stthr) sagde, leve derovre, naar man har nedlagt i Jorden Kapitaler og Arbejde i stort Maal, saa kan den fattige Jord tilfids ernære sin Bruger, men at bilde sig ind, at vi kunne henføre Overstudet af Købstadbefolkningen, den indu-

strielle Befolkning, til at ernære sig paa de jydske Heder, det viser det fuldstændigste Ukendskab til de virkelige Forhold. Nej, Forholdet er i Virkeligheden det, at noget betydeligt udover den Befolkning, der nu ernærer sig ved Landbruget, vil efter al Sandsynlighed den danske Jordbund ikke behøve af Arbejdskræfter. Der er en Mulighed for, at der kan aabne sig nye Erhvervsvirksomheder i Forbindelse med Jordbruget, og jeg tænker her nærmest paa Havbruget, det er som sagt muligt, men det er i alt Fald af de Fremtidsmuligheder, som jeg ikke tror, det er rigtig, at man gør for at stille Regning paa. Nej, Forholdet er allerede nu hos os det, at Overstudet af Befolkningen paa Landet maa søge ind til Byerne for at finde deres Erhverv der; det er Forholdet. Og naar man saa vil sige: lad dem da saa søge deres Erhverv ved saadanne Produktionsvirksomheder, der kunne bestaa uden Beskyttelse, som i og for sig ere lønrende, saa siger jeg: det er fuldstændig rigtig, men vel at mærke, naar man er i Stand til at paavise saadanne, og det i tilstrækkeligt Omfang, men det er ikke hidtil lykkedes at paavise, at der er nogen Overflødighed af saadanne Produktionsvirksomheder. Er dette nu Tilfældet, ser jeg ikke rettere, end at man, for saa vidt man ikke vil henføre Overstudet af Befolkningen til at søge andetsteds hen, maa være glad ved, at man gennem en fornuftig Beskyttelse er i Stand til at give flere danske Hænder Arbejde og gennem Arbejde Brød i Stedet for enten at ernære dem, uden at de arbejde, eller sende dem ud af Landet for at søge deres Erhverv andetsteds.

Man har sagt, at dette Lovforslag var stærkt protektionistisk, ja man har endog kaldt det en dansk Mac-Kinley Lov. Jeg antager, at de, der have brugt dette Udtryk, aldrig have set den paagældende amerikanske Toldlov, thi ellers vilde de have indset, at det vilde være Toppunktet af Urimelighed at sammenligne en saa moderat Beskyttelses-Toldlov med de næsten prohibitive Toldbestemmelser, der ere vedtagne i Amerika. At Forholdet i Virkeligheden er det, behøver jo ingen at tvivle om, man behøver ikke at have set Loven for at vide det, naar man kun ser, i hvilken Grad Priserne ere stagne paa Markedet derovre efter Lovens Vedtagelse, og man saa vil tænke paa, hvilke Virkninger Vedtagelsen af dette Forslag vil øve paa Priserne paa det danske Marked. Jeg drister mig til at sige, at man skal se nøje efter, for overhovedet at finde den Virkning af Lovforslaget, nogen mærkbar Forhøjelse af Priserne paa Livsforbrønderne her i Landet.